

collocavit illic Iudæos : & quæcumque apta erant ad correptionem eorum, posuit in eis.

35. Et vidit populus actum Simonis, & gloriam, quam cogitabat facere genti suæ, & posuerunt eum ducem suum, & principem sacerdotum, eò quòd ipse fecerat hæc omnia, & iustitiam, & fidem, quam conservavit genti suæ, & exquisivit omni modo exaltare populum suum.

36. Et in diebus eius prosperatum est in manibus eius, ut tollerentur gentes de regione ipsorum, & qui in civitate David erant in Ierusalem in arce, de qua procedebant, & contaminabant omnia, quæ in circuitu sanctorum sunt, & inferebant plagam magnam castitati:

37. & collocavit in ea viros Iudæos ad tutamentum regionis, & civitatis, & exaltavit muros Ierusalem.

38. Et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium.

39. Secundum hæc fecit eum amicum suum, & glorificavit eum gloriam magnam.

40. Audivit enim quòd appellati sunt Iudæi à Romanis amici, & focii, & fratres, & quia susceperunt legatos Simonis gloriosè:

41. & quia Iudæi, & sacerdotes eorum consenserunt eum esse ducem suum, & summum sacerdotem in æternum, donec furgat propheta fidelis:

42. & ut sit super eos dux, & ut cura esset illi pro sanctis, & ut constitueret præpositos super opera eorum, & super regionem, & super arma, & super præsidia:

43. & cura sit illi de sanctis: & ut audiatur ab omnibus, & scribantur in nomine eius omnes conscriptiones in regione: & ut operiatur purpuram, & auro:

44. & ne liceat ulli ex populo, & ex sacerdotibus irritum facere aliquid horum, & contradicere his, quæ ab eo dicuntur, aut convocare conventum in regione sine ipso: & vestiri purpuram, & uti fibulam auream.

45. qui autem fecerit extra hæc, aut irritum fecerit aliquid horum, reus erit.

46. Et complacuit omni populo statuere Simonem, & facere secundum verba ista.

47. Et suscepit Simon, & placuit ei ut summo sacerdotio fungeretur, & esset dux, & princeps gentis Iudæorum, & sacerdotum, & præfesset omnibus.

48. Et scripturam istam dixerunt pò-

neri in tabulis æreis, & pòneri eas in peribolo sanctorum, in loco celebri:

49. exemplum autem eorum pòneri in ærario, ut habeat Simon, & filii eius.

CAPUT XV.

Antiochus Demetrii filius litteras amicitiarum mittit ad Simonem: Romani fœderatos sibi Iudæos ceteris nationibus per litteras commendant: Antiochus dum Tryphonem insequitur, missum à Simone militum auxilium recusat, mittitque ad eum Athenobium, qui multa tamquam debita reposcat; & Simonis responso accepto, constituit adversus eum Cendebeum ducem exercitus, ipse vero Tryphonem persequitur.

1. **E**T misit rex Antiochus * filius Demetrii epistolas ab insulis maris Simoni sacerdoti, & principi gentis Iudæorum, & universæ genti:

2. & erant continentes hunc modum: REX Antiochus Simoni sacerdoti magno, & genti Iudæorum salutem.

3. Quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum patrum nostrorum, volo autem vindicare regnum, & restituere illud sicut erat antea: & electam feci multitudinem exercitus, & feci naves bellicas.

4. Volo autem procedere per regionem ut ulciscar in eos, qui corruerunt regionem nostram, & qui desolaverunt civitates multas in regno meo.

5. Nunc ergo statuo tibi omnes oblationes, quas remiserunt tibi ante me omnes reges, & quæcumque alia dona remiserunt tibi:

6. & permitto tibi facere percussuram proprii numismatis in regione tua:

7. Ierusalem autem sanctam esse, & liberam: & omnia arma, quæ fabricata sunt, & præsidia, quæ construxisti, quæ tenes, maneat tibi.

8. Et omne debitum regis: & quæ futura sunt regi, ex hoc, & in totum tempus remittuntur tibi.

9. Cum autem obtinuerimus regnum nostrum, glorificabimus te, & gentem tuam, & templum gloriam magnam ita ut manifestetur gloria vestra in universa terra.

10. Anno centesimo septuagesimo quarto exiit Antiochus * in terram patrum suorum, & convenerunt ad eum omnes exer-

Anno M. 3864. Ant. Chr. 140. * Apud Iosephum à religione Pius & à paterno cognomine Soter dicitur reperitur: apud Tryphonem & Eusebium. Sidetes.

* Ann. M. 3865. Ant. Chr. 139.

citus, ita ut pauci relicti essent cum Tryphone.

11. Et insecutus est eum Antiochus rex, & venit Doram fugiens per maritimam.

12. sciebat enim quòd congregata sunt mala in eum, & reliquit eum exercitus.

13. & applicuit Antiochus super Doram cum centum viginti millibus virorum belligeratorum, & octo millibus equitum:

14. & circumivit civitatem, & naves à mari accesserunt: & vexabant civitatem à terra, & mari, & neminem sinebant ingredi, vel egredi.

15. Venit autem Numenius, & qui cum eo fuerat, ab urbe Roma, habentes epistolas regibus, & regionibus scriptas, in quibus continebantur hæc:

16. Lucius consul Romanorum, Ptolemæo regi salutem.

17. Legati Iudæorum venerunt ad nos amici nostri, renovantes pristinam amicitiam, & societatem, missi à Simone principe Sacerdotum, & populo Iudæorum.

18. Attulerunt autem & clypeum aureum mmarum mille.

19. Placuit itaque nobis scribere regibus, & regionibus, ut non inferant illis mala, neque impugnent eos, & civitates eorum, & regiones eorum: & ut non ferant auxilium pugnantibus adversus eos.

20. Visum autem est nobis accipere ab eis clypeum.

21. Siqui ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos, tradite eos Simoni principi sacerdotum, ut vindicet in eos secundum legem suam.

22. Hæc eadem scripta sunt Demetrio regi, & Attalo, & Ariarathi, & Arsaci,

23. & in omnes regiones: & Lamplaco, & Spartiatis, & in Delum, & in Myndum, & in Sicyonem, & in Cariam, & in Samum, & in Pamphyliam, & in Lyciam, & in Alicarnassum, & in Coon, & in Siden, & in Aradon, & in Rhodum, & in Phaselidem, & in Gortynam, & Gnidum, & Cyprum, & Cyrenen.

24. Exemplum autem eorum scripserunt Simoni principi sacerdotum, & populo Iudæorum.

25. Antiochus autem rex applicuit castra in Doram secundò, admovens ei semper manus, & machinas faciens: & conclusit Tryphonem, ne procederet.

26. & misit ad eum Simon duo millia virorum electorum in auxilium, & argentum, & aurum, & vasa copiosa:

27. & noluit ea accipere, sed rupit omnia, quæ pactus est cum eo antea, & alienavit se ab eo.

28. Et misit ad eum Athenobium unum de amicis suis, ut tractaret cum ipso, dicens: Vos tenetis Ioppen, & Gázaram, & arcem, quæ est in Ierusalem, civitates regni mei:

29. fines earum desolastis, & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo.

30. Nunc ergo tradite civitates, quas occupastis, & tributa locorum, in quibus dominati estis extra fines Iudææ.

31. sin autem, date pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij, quod exterminastis, & tributorum civitatum alia talenta quingenta: sin autem, veniemus, & expugnabimus vos.

32. Et venit Athenobius amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & claritatem in auro, & argento, & apparatus copiosum: & obstupuit: & retulit ei verba Regis.

33. Et respondit ei Simon, & dixit ei: Neque alienam terram sumpsimus, neque aliena detinemus: sed hereditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est.

34. Nos vero tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum.

35. Nam de Ioppe, & Gázara quæ expostulas, ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respondit ei Athenobius verbum.

36. Reverfus autem cum ira ad regem, renunciavit ei verba ista, & gloriam Simonis, & universa, quæ vidit, & iratus est rex iram magnam.

37. Tryphon autem fugit navi in Orthosiada.

38. Et constituit rex Cendebeum ducem maritimum, & exercitum peditum & equitum dedit illi.

39. Et mandavit illi movere castra contra faciem Iudææ: & mandavit ei ædificare Gedorem, & obstruere portas civitatis, & debellare populum. Rex autem persequeretur Tryphonem.

40. Et pervenit Cendebeus Iamnam, & cepit irritare plebem, & conculcare Iudæam, & captivare populum, & interficere, & ædificare Gedorem.

41. Et collocavit illic equites, & exercitum: ut egressi perambularent viam Iudææ, sicut constituit ei rex.

CAPUT XVI.

Simon senex mittit exercitum suum cum filiis suis Iuda & Ioanne adversus Cendebeum: quo devicto, Ptolemæus gener Simonis dominandi ambitione inflammatus, acceptos convivio socerum eiusque filios Mathathiam & Iudam dolo interfecit, ut ita Iudæa provincias obtineret; porro nunciis quos ad Ioannem dolo interimendum miserat, sunt ab illo interfecit, & Ioannes patri in summo sacerdotio successit.

* Ann. M. 3866. Ant. Chr. 138. † Hircanus dicitur.

1. **E**T ascendit Ioannes † de Gázaris, & nunciavit Simoni patri suo quæ fecit Cendebeus in populo ipsorum.

2. Et vocavit Simon duos filios seniores, Iudam, & Ioannem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei expugnabimus hostes Israël ab adolescentia usque in hunc diem: & prosperatum est in manibus nostris liberare Israël aliquoties.

3. Nunc autem senui, sed estote loco meo, & fratres mei, & egredi pugnate pro gente nostra: auxilium verò de cælo vobiscum sit.

4. Et elegit de regione viginti millia virorum belligerorum, & equites; & profecti sunt ad Cendebeum: & dormierunt in Modin.

5. Et surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copiosus in obviam illis peditum, & equitum, & fluvius torrens erat inter medium ipsorum.

6. Et admovit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem, & transfretavit primus: & viderunt eum viri, & transferunt post eum.

7. Et divisit populum, & equites in medio peditum: erat autem equitatus adversariorum copiosus nimis.

8. Et exclamaverunt sacris tubis, & in fugam conversus est Cendebeus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vulnerati: residui autem in munitionem fugerunt.

9. Tunc vulneratus est Iudas frater Ioannis: Ioannes autem infecutus est eos, donec venit Cedronem, quam ædificavit:

10. & fugerunt usque ad turres, quæ erant in agris Azoti, & succendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo millia virorum, & reversus est in Iudæam in pace.

11. & Ptolemæus filius Abobi constitutus erat dux in campo Iericho, & habebat argentum, & aurum multum.

12. erat enim gener summi sacerdotis.

13. Et exaltatum est cor eius, & volebat obtinere regionem, & cogitabat dolum adversus Simonem, & filios eius, ut tolleret eos.

14. Simon autem, perambulans civitates, quæ erant in regione Iudææ, & solitudinem gerens earum, descendit in Iericho ipse, & Mathathias filius eius, & Iudas, anno centesimo septuagesimo septimo, mense undecimo: hic est mensis Sabath.

15. Et suscepit eos filius Abobi in munitiunculam, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam ædificavit: & fecit eis convivium magnum, & abscondit illic viros.

16. Et cum inebriatus esset Simon, & filii eius, surrexit Ptolemæus cum suis, & sumpserunt arma sua, & intraverunt in convivium, & occiderunt eum, & duos filios eius, & quosdam pteros eius.

17. & fecit deceptionem magnam in Israël, & reddidit mala pro bonis.

18. Et scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium, & traderet ei regionem, & civitates eorum, & tributa.

19. Et misit alios in Gázaram tollere Ioannem: & tribunis misit epistolas, ut venirent ad se, & daret eis argentum, & aurum, & dona.

20. Et alios misit occupare Ierusalem, & montem templi.

21. Et præcurrrens quidam, nunciavit Ioanni in Gázara*, quia periit pater eius, & fratres eius, & quia misit te quoque interficere.

22. Ut audivit autem, vehementer expavit: & comprehendit viros, qui venerant perdere eum, & occidit eos: cognovit enim quia quærebant eum perdere.

23. Et cetera sermonum Ioannis, & bellorum eius, & bonarum virtutum, quibus fortiter gessit, & ædificij murorum, quos extruxit, & rerum gestarum eius:

24. ecce hæc scripta sunt in libro dierum sacerdotij eius, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

Anno M. 3869. Ant. Chr. 135.

Anno M. 3871. Ant. Chr. 133.

* Sive Gázara.

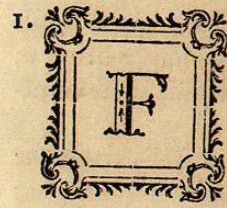
LIBER SECUNDUS
MACHABÆORUM.

SECUNDUS LIBER Machabaorum brevem historiam continet rerum quæ Iudæis evenere à sine Seleuci, Antiochi Magni filij, ad regnum usque Antiochi Eupatoris. Has libris quinque fustis complexus erat Iason (cuius nomen idem est ac Iesus) unus ex illis Iudæis, qui multi semper in Cyrenaica regione vixere, ut ex Iosepho, & ex Actor. 2. vers. 10. addiscimus. Sed ex illis quinque libris, vir sanè disertus, cuius nomen ad nos non pervenit, hoc fecit compendium, quod incipiet capite mox tertio. Eiusdem verò præfatio cap. 2. vers. 20. Huic compendio addidit brevior ea quæ contigere ad mortem usque Nicanoris. Verùm toti operi scriptor præponendas censuit Epistolas duas, quas Iudæi Ierosolymis agentes, ad Iudæos, qui debebant in Ægypto, diversis temporibus misere; easque putatur habuisse ex Alexandrina Iudæorum Synagoga archivis. Est autem hoc compendium scriptum eâ libertate, ut modò verba Iasonis fermè subsequatur, modò saltuatim maximè ad rem visa pertinere decerpatur.

CAPUT PRIMUM.

Iudæi habitantes Ierosolymis scribunt Iudæis in Ægypto commorantibus mortem Antiochi ac suorum, quæ in Perside contigerat, gratias Deo agentes, & hortantes ut celebrent diem scenopægia, & diem dati ignis post reductionem captivitatis: cuius rei narratur hæc historia, & oratio Nehemias.

PRO PA-
CE.

Fratribus, qui sunt per Ægyptum, Iudæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, & qui in regione Iudææ, & pacem bonam.

2. Benefaciat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob servorum suorum fidelium:

3. & det vobis cor omnibus ut colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno, & animo volenti.

4. Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem.

5. Exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo.

6. Et nunc hic sumus orantes pro vobis.

7. Regnante Demetrio, anno centesimo sexagesimo nono*, nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui supervenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iason à sancta terra, & à regno.

8. Portam succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem: & oravimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similaginem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes.

9. Et nunc frequentate dies scenopægia mensis Casleu.

10. Anno centesimo octogesimo octavo (a) Anno M. 3880. Ant. Chr. 124 Ioannis Hircanus 11. De magnis periculis à Deo liberati, magnificè gratias agimus ipsi, utpote qui adversus talem regem dimicavimus.

12. Ipse enim ebullire fecit de Perside eos, qui pugnaverunt contra nos, & sanctam civitatem.

13. Nam cum in Perside esset dux ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Nanæ, consilio deceptus sacerdotum Nanæ.

14. etenim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & ut acciperet pecunias multas dotis nomine.

15. Cumque proposuissent eas sacerdotes Nanæ, & ipse cum paucis ingressus esset intrâ ambitum fani, clauserunt templum.

16. cum intrasset Antiochus: apertoque occulto aditu templi, mittentes lapides percusserunt ducem, & eos qui cum eo erant, & diviserunt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt.

17. Per omnia benedictus Deus, qui tradidit impios.

18. Facturi igitur quintâ & vigesimâ die mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis: ut & vos quoque agatis diem scenopægia, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificato templo & altari obtulit sacrificia.